

Til § 8, stk. 2.

Erfaringerne med hensyn til den gældende talsmandsordnings virkninger tyder på, at utilstrækkelig vejledning af det menige mandskab, talsmænd, chefer og andre befalingsmænd er en af årsagerne til, at talsmandsloven ikke i forventet udstrækning har fået betydning for kommunikation og samarbejde inden for forsvaret. Behovet for orientering om disse forhold må påregnes at stige i takt med den intensivering af samarbejdet mellem personelgrupperne, som lovforslaget tilsigter.

Talsmændene bør derfor gennemgå en kortvarig uddannelse, som tager sigte på at meddele den fornødne viden om en række forhold, som har relation til den militære tjeneste.

Denne uddannelse tænkes opdelt i en lokal undervisning, som tilbydes alle talsmænd, og centrale kurser med bl. a. en vis orientering og træning i mødeledelse og forhandlingsteknik.

Af praktiske grunde er det ikke muligt at lade alle talsmænd gennemgå det centrale kursus. Men det vil blive tilstræbt, at der inden for hvert tjenesteområde til stadighed er mindst 1 talsmand, som har deltaget i denne yderligere uddannelse.

Af praktiske grunde — herunder hensynet til tjenestens afvikling — må det påregnes, at den lokale undervisning af talsmændene for en stor del vil komme til at foregå i fritiden. Talsmandsuddannelsen vil blive frivillig.

Det er i øvrigt hensigten at lade de lokale talsmandskurser stå åbne for andre end talsmænd, ligesom samarbejdsspørgsmål vil komme til at indgå i undervisningen på forsvarets befalingsmandsskoler og værnenes lederskabskurser.

Talsmændene bør indrømmes mindre lempelser med hensyn til den daglige tjeneste i det omfang, dette er nødvendigt for talsmandshvervets udførelse og foreneligt med deres tjenstlige pligter. De nærmere regler herom vil mest hensigtsmæssigt kunne fastsættes i administrative forskrifter, der tillige bør sikre talsmændene mulighed for med jævne mellemrum at holde møder med deres valggrupper for at drøfte samarbejdsspørgsmål. Hensigten hermed er at fremme personellets interesse for et positivt samarbejde og at give alle lejlighed til at deltage aktivt heri.

Da de hidtidige erfaringer viser, at det kun i ganske særlige situationer vil være muligt at samle det menige personel i fritiden med dette formål, bør talsmændene have mulighed for at samle deres valggrupper i den daglige tjenestetid.

I øvrigt henvises til vedlagte udkast til Kundgørende for Forsvaret, afsnit C, punkt 11 og afsnit D, punkt 4 og 5.

Kapitel III.

*Talsmandsudvalg.**Til § 9.*

Reglerne i § 9 sigter mod at tilvejebringe grundlaget for et bredere og mere positivt samarbejde ved de militære enheder m. v. ved hjælp af en regelmæssig kontakt og åben meningsudveksling mellem talsmændene og cheferne. Hensigten med disse bestemmelser er at skabe gensidig forståelse mellem det menige personel og den militære ledelse, og desuden at fremme en positiv interesse og følelse af medansvar ved at give det nævnte mandskab en efter omstændighederne rimelig indflydelse på dets arbejdsforhold i videste forstand og øge dets indsigt i den militære tjenestes vilkår.

Talsmandudvalgene kan også benyttes til drøftelse af konkrete sager, som her vil kunne blive mere alsidigt belyst end ved chefens forhandling med en enkelt talsmand. Chefen bør tilrettelægge og lede møderne således, at der så vidt muligt foregår en åben meningsudveksling om ethvert spørgsmål, som talsmændene ønsker belyst, eller som i øvrigt er af betydning for samarbejdet i enheden.

Hensynet til den militære sikkerhed kan medføre, at forhold ikke kan drøftes med talsmændene. Dette spørgsmål bør imidlertid ikke udelukkende afhænge af, om visse oplysninger er klassificeret som fortrolige eller hemmelige, men bør i hvert enkelt tilfælde afgøres under hensyn til sagens art og den tillid, vedkommende chef nærer til enhedens talsmænd.

Bestemmelsen giver hjemmel for, når ordningen har virket i nogen tid, og de nødvendige erfaringer er opnået, at udvide udvalgene med repræsentanter for andre personelgrupper.

Det findes uhensigtsmæssigt at lade talsmænd for korporaler og sergenter være medlemmer af udvalgene, så længe andre befalingsmandsgrupper ikke er repræsenteret, da der herved kan skabes uklarhed med hensyn til dette personels status som befalingsmænd.

Til § 10.

Ifølge talsmandsloven bør det tilstræbes, at der afholdes regelmæssige møder mellem talsmændene og deres foresatte, hvor også almene spørgsmål af betydning for mandskabet kan drøftes.

Denne bestemmelse har imidlertid ikke været meget benyttet i praksis. Det vil derfor være hensigtsmæssigt at fastsætte administrative bestemmelser, som mere detaljeret regulerer talsmandsudvalgenes virksomhed.

Disse bestemmelser bør sikre en rimelig mødeaktivitet og give såvel chefer som talsmænd mulig-